

EDO BRUNNER

GLIMMENDEN KNIKKERS

TopGear-huisacteur Edo Brunner rijdt elke maand in een dikke auto naar keuze. Daarom leek een verlengde Jaguar XJ met 510 pk hem wel wat

AL SINDE DE JAREN TACHTIG WILDE ik eens in een Jaguar XJ rijden. De XJ was eigenlijk in die tijd de enige echte directie-auto, na een Rolls of Bentley. Er zat niks stijlvol tussenin. Natuurlijk waren de Duitsers duurder en degelijker al speelde Audi in die tijd eigenlijk nog geen enkele rol van belang in het directiewagensegment. Grappig idee eigenlijk, vooral als je kijkt naar wat Audi nu allemaal heeft rondrijden.

Wel werd Audi in die tijd legendarisch met de Quattro-techniek en de Audi 100CC met z'n zeer vernieuwende wigvorm, maar dat terzijde.

De concurrerende Duitsers hadden dikke directiewagens, maar die hadden duidelijk niet de Engelse klasse die Rolls en Bentley en Jaguar hadden, vond ik. Hoe gek het nu misschien ook klinkt: de Jaguar XJ stond wat dat betreft dicht bij Rolls en Bentley dan een dikke Mercedes. Ervan uitgaande dat een Rolls of Bentley dé ultieme directiewagen was voor succesvolle zakenmensen en artiesten.

Als puber van 1 meter 87 ben ik eens in zo'n XJ gekropen, de vader van een vriendje had er een, en ik mocht er ook eens in zitten. Ik knalde met mijn kop tegen de deurstijl en stootte op een lelijke manier de meniscus uit mijn kniegewricht tegen de handrem, die fier overeind stond tussen de stoel en de middenconsole waardoor ook nog eens de breedte van de zitplaats beperkt werd. Ik zat klem aan alle kanten. Ik ben altijd al redelijk fors geweest, ook als puber, maar in die tijd was ik zeker niet groter dan een gemiddelde volwassen zakenman.

Ineens viel mijn theorie in het water. Want de Jaguar XJ leek van buiten weliswaar een aanzienlijke wagen, maar bleek van binnen alles behalve riant te zijn. Zeker voor geproportioneerde mannen. Ik denk dat de Duitsers dat wisten en daarom ook grotere, comfortabelere en ruimere directiewagens zijn gaan maken. Sowieso was de gemiddelde Duitse directeur minstens zo groot als hun toenmalige bondskanselier, Helmut Kohl. Jags waren te klein voor mensen langer dan 1 meter 60.

Later, in de jaren negentig en de jaren nul, verschenen nieuwe XJ's waarvan de vormgeving in min of meer dezelfde stijl bleef. De interieurs veranderden en daarom was ik benieuwd of die gekke Britten al begrepen hadden dat ze de XJ wat ruimer moesten maken. Ik weet niet of het ze gelukt is. Tweeënhalve decennia XJ's zijn langs mij heen gegaan zonder dat ik erin heb mogen rijden. Terwijl ik ze altijd prachtig heb gevonden. Zelfs heb ik vaak gezinspeeld met de gedachte om er een te kopen, maar op een of andere manier is het er nooit van gekomen om er eens eentje voor een proefrit mee te nemen. Uiteindelijk was ik denk ik toch te bang voor de reparatie- en onderhoudskosten.

is de wereld veranderd. We hebben er een XF bij en een lange, extra grote XF die we de XJ noemen.

Nu moet ik eerlijk zeggen dat ik de XF al een mooie auto vind, alleen niet typisch een Jag; de XK vind ik ook top, alleen niet typisch een Jag, en dat is met deze XJ eigenlijk ook zo. Ineens bedenk ik mij dat als je de XK, de XF en de XJ op een rijtje zet, er ineens een autogamma staat waar ik heel blij van word en waarvan ik denk dat het Jaguarwaardig is. Bij Jaguar hebben ze nu eindelijk de ouwe zooi eruit ontworpen en zijn ze klaar voor de toekomst.

De XJ is geweldig om te zien, ik vind zelfs dat het Jag voor het eerst in hun geschiedenis

'Tweeënhalve decennia XJ's zijn langs zonder dat ik erin heb mogen rijden. prachtig heb gevonden'

Hoe dan ook, de nieuwe XJ is hier, en voor het eerst in mijn leven mag ik erin rijden. Met gemengde gevoelens stapte ik in. Ik was blij dat het een heuse XJ was en dat het de Supersport-uitvoering was, maar enigszins teleurgesteld was ik omdat de nieuwe XJ in de verste verte niet lijkt op de XJ zoals we die allemaal zo goed kennen. Jaguar heeft gebroken met meer dan 50 jaar XJ-historie.

Waarom? *Why?* Wat was er niet goed aan? Was het de binnenruimte? Was het de elektronica? Want laten we wel wezen, de XJ heeft nooit bekend gestaan als de betrouwbaarste limousine ter wereld – getuige ook dat ze op de tweedehands markt opvallend weinig kosten. Als je het aan een kenner vraagt, zal die je zeggen dat je best een occasie-Jag kan kopen, maar dat je reservepotje voor onderhoud zeker twee keer zo groot moet zijn als de aanschafprijs. In ieder geval

gelukt is om het vooraanzicht van de wagen op een gevaarlijke kop van een echt roofdier te laten lijken. Bravo! Wat een smoe! De koplampen lijken waarachtig op de bewenkbrauwde, glimmende knikkers van een echt roofdier, een katachtige. Echt heel mooi. En dan de dak- en portierlijnen, super! Limousineachtig, statig, waardig en sportief tegelijkertijd.

Dan, om het af te maken die geweldige achterlichten, en de dikke, vette chromen pijpen eronder, en als klap op de vuurpijl op het kofferdeksel de volledig afgebeelde Jag. Mooi. Geen springende Jag meer op de motorkap maar achterop. Het mag van mij. Want ik vind dat de vroegere XJ's de Jaguar voorop goed konden hebben. Door de klasieke vormgeving misstond dat niet en het herinnerde je eraan dat je niet alleen met een mooie wagen te maken had, maar ook met

een katachtige. Ik vond de voorpartij van de oudere generaties altijd erg mooi en stijlvol maar nooit zo duidelijk een roofdier als van deze XJ. Ik zal hem wel missen, die miniatuur-Jaguar voorop die naar je springt alsof je laatste uur geslagen heeft.

Niet alleen de buitenkant van deze bolide is fabelachtig, ook het interieur mag er zijn. Ik houd heel veel van glimmend chroom en zwart hout. Door de hoge, doorlopende rand die onder de voorruit begint en via de voorportieren naar achteren loopt, lijkt het alsof je ondergedompeld zit in een ouderwetse badkuip. Een ruime badkuip mag ik wel zeggen, ook ik pas er ruimschoots in en heb beenruimte genoeg. Die badkuiprand is

mij heen gegaan Terwijl ik ze altijd

alleen zo hoog dat je er niet lekker op kunt ellebogen. Ook mooi zijn de pianolak-zwarte elementen in deuren, middenconsole en dashboard. De mooie, ronde turbokogelachtige ventilatorgaten zijn gewoonweg retrofantastisch.

Uiteindelijk ben ik blij dat ik nu eindelijk eens in een XJ heb mogen rijden. De nieuwe XJ is van binnen en van buiten een bijzonder mooie verschijning geworden, vele ogen keken me na en hoofden draaiden mee wanneer ik voorbij kwam gereden, en vaak werd ik aangesproken door automaniakken.

Ik was zowaar een beetje ontroerd toen ik 'm terugbracht en dacht dat het tijdperk van de XJ, zoals wij dat kenden, afgesloten was, maar dat een nieuwe kitten uit het Jaguar-nest uitgegroeid was tot een gevaarlijk, monsterlijk roofdier, en het voelde alsof ik het dier los moest laten, de wijde wereld in.

